

Placówka "Estezet"
L.dz. 358 /45
New York, 24. IV.45
Komitet Wolnych Niemców
a Kreml.
Zr. Prasa.

Kard. 30/4445

358

Szef Oddz. Inf. Wyw. Szt. N.W.
/przez Szefa Wydz. Wyw./

Przedstawiam w załączeniu tłumaczenie
artykułu z miesięcznika "Russian Affairs" z
kwietnia 1945 r. pod tytułem "Komitet Wolnych
Niemców a Kreml".

Kierownik Placówki

Maracz

MARACZ

zak.2.

"KOMITET WOLNYCH NIEMCÓW" A KREML.

Pismo "War and the Working Class" /AP, 21 luty/ charakteryzuje podejrzenia, że Rosja projektuje użycie związku oficerów niemieckich do zarodka nowego niemieckiego rządu, jako "mit" i "jadowite pogłoski". Deklaracja ta, która ukazała się w kilka dni po zakończeniu konferencji krymskiej, była interpretowana jako wskaźnik, że Moskwa porzuciła ideę użycia niemieckich oficerów i "Komitetu Wolnych Niemców", zorganizowanego w Moskwie z oddziałami w innych krajach, jako instrumentu rosyjskiej polityki w Niemczech. Lecz konkluzja ta jest trochę przedwczesna.

Nie jest pewnym, że artykuł w "War and the Working Class" był rezultatem deklaracji w Jącku. Wygląda na to, że były inne powody do opublikowania tego, trochę spóźnionego, zaprzeczenia przypisywanej roli marsz. von Paulus, gen. von Seydlitz i innym oficerom niemieckim. Deklaracje z Jątki były opublikowane 13 lutego. Drugiego lutego, w Paryżu, Florian Niebergall, prezes Komitetu Wolnych Niemców na zachodnią Europę, wydał doniosłe oświadczenie; skarżył się, że od kiedy marsz. von Paulus pojawił się jako kierownicza postać wśród "Wolnych Niemców" w Moskwie, praca Wolnych Niemców we Francji stała się bardziej utrudniona. Niebergall tłumaczył, że von Paulus "jest używany do propagandy radiowej dla usprawnienia działań wojennych, gdyż nazwisko jego ma wielkie znaczenie wśród oficerów armii niemieckiej." /N.Y. Times, 9 luty/.

Niebergall jest urzędnikiem komunistycznym i nie mógłby wydać tak ważnego oświadczenia bez pozwolenia Moskwy, ale nie mógł on wtedy wiedzieć o decyzjach z Jątki. Jednak deklaracja ta zgadza się w pełni z artykułem wydrukowanym później w "War and the Working Class". To też pewnym jest, iż zaprzeczenia tych pogłosek nie mają nic wspólnego z konferencją krymską; konieczne było poprostu ułatwienie pracy Komitetu Wolnych Niemców we Francji i w innych krajach, przez usunięcie przeszkód stojących na drodze jej postępu.

Francuskie komunistyczne pismo "Humanité" wyjawiało 9 września 1944 r. istnienie Komitetu Wolnych Niemców na Zachodnią Europę. Przez szereg miesięcy grupa ta była bezpośrednio wspierana przez rząd francuski. Ale w styczniu Francuzi zaczęli zmieniać swoje ustosunkowanie się do tego komitetu, byli oni zaniepokojeni wybitną rolą, jaką odgrywają ex-naziści i oficerowie pruscy w ruchu tym w Moskwie. Różne pisma opublikowały krytyczne artykuły na ten temat. N.p. pismo "Resistance" z 4 lutego umieściło artykuł pod wymownym tytułem "Demokracja Junkrów". "France Libre" pisała 6 lutego: "zdeklarowani i nieskruszeni Niemcy, pozujący na demokratów, weszli do Komitetu aby uratować pruski militarizm..." Ta kampania prasowa przeciw moskiewskiemu komitetowi Wolnych Niemców mogła być inspirowana przez rząd francuski. W każdym razie Niebergall wyjawiał, że programy radiowe, które Komitet miał prawo nadawać z Paryża, zostały przerwane i przedstawiciel Wolnych Niemców w Luksemburgu został aresztowany. Ani oświadczenie Niebergall'a ani artykuł w "War and the Working Class" nie zmieniły sytuacji. Zebranie Komitetu, które miało się odbyć 27 lutego, a na którym Niebergall miał odpowiadać na pytania zadawane

przez 17 przywódców "Resistance" i związków zawodowych, zostało zakazane. Francuskie Ministerstwo Informacji wytłomaczyło, że chociaż zezwoliło na podobne zebranie w listopadzie, teraz jednak musiało odmówić zezwolenia gdyż "nie byłoby to dogodne w obecnej chwili" /N.Y. Times, 28 luty/.

18-go lutego Prasa Zjednoczona doniosła z Londynu, iż grupa składająca się z około 200 antynazistowskich Niemców w Anglii prosiła rząd brytyjski o pozwolenie Wolnym Niemcom towarzyszenia Armii Brytyjskiej do Niemiec i organizowania oporu przeciw Hitlerowcom w armii niemieckiej. Prosimi także o pozwolenie przemawiania do Niemiec przez radio i pracowania w niemieckich obozach jeńców. Wiceprzewodniczącymi antynazistowskich grup są: dr. R.R.Kuczynski i dr. Karl Rawitski; są oni też wiceprzewodniczącymi londyńskiego Komitetu Wolnych Niemców. Ich wyraźnym celem jest dostanie się do Niemiec przed innymi, prawdziwie demokratycznymi elementami spośród emigracji niemieckiej. I, jak każda organizacja popierana przez komunistów, nie będą oni działać bez dyrektyw idących z Moskwy.

x x x

Jednym z celów Komitetu Wolnych Niemców w Moskwie jest, naturalnie, wywieranie wpływu na żołnierzy niemieckich, jakkolwiek propaganda ich, wydaje się, nie była bardzo skuteczna. Ruch Wolnych Niemców nie był zapoczątkowany w Rosji, lecz w Meksyku. Miasto to dało schronienie największemu skupieniu niemieckich komunistycznych emigrantów. Uruchoмили oni ten ruch dopiero po inwazji Rosji przez Niemcy. Ci inni i naprawdę demokratyczni emigranci niemieccy zaczęli już działać dawno przez 22 czerwcem 1941 r. Podczas gdy Niemcy i Rosja były w stanie pokoju zgodnie z paktem Ribbentrop-Mołotow, komuniści niemieccy nie mogli organizować antyhitlerowskiego ruchu.

Meksykańskie pismo "Wolne Niemcy" /Freies Deutschland/ było wydane po raz pierwszy w listopadzie 1941 r. Istnieje także hiszpańskie wydanie "Alemania Libre". Komitet Wolnych Niemców i jego organy nie są, naturalnie, oficjalnie połączone z żadną partją. Stosują się one do ogólnego wzoru komunistycznego "zjednoczonych frontów", i składają się z członków innych partji oraz "wolnych liberałów", ale zarząd jest stanowczo komunistyczny. Naczelnym redaktorem "Wolnych Niemiec" jest Aleksander Abasch, alias Ernst Reinhardt, b.redaktor głównego niemieckiego pisma komunistycznego "Rote Fahne". Prezesem meksykańskiego komitetu jest Ludwig Renn, znany niemiecki pisarz i komunista. Sekretarzem tego komitetu jest b.poseł komunistyczny do Reichstagu Erich Jungmann, do zarządu wchodzi też inny komunistyczny przywódca niemiecki, Paul Merker.

Oddział Ameryki Łacińskiej tego komitetu stworzony był w lutym 1943 r. przez tych samych przywódców. Prezesem był Ludwig Renn, jednym z sekretarzy Paul Merker, do zarządu wchodził Abasch, Jungmann i inni komuniści. Komitet ten jest głównym centrum kierowniczym oddziałów w Centralnej i Południowej Ameryce. Do marca 1943 r. oddziały takie istniały w Meksyku, Brazylii, Chile, Kolumbii, Guatemali, Wenezueli, Panamie, Costa Rice, Kubie, Urugwaju, San Domingo, i w innej trochę formie w Argentynie. Pierwszy Kongres Komitetu Wolnych Niemców odbył się w Meksyku 8-go i 9-go maja 1943 r., w którym wzięli udział delegaci wszystkich oddziałów Ameryki Łacińskiej.

Działo się to dwa miesiące przed stworzeniem Komitetu Wolnych Niemców w Moskwie, którego Zebranie ustawodawcze odbyło się w dniach 12 i 13 lipca 1943 r.

Prawdziwym celem stworzenia tego ruchu w Ameryce Łacińskiej jest poddanie emigracji niemieckiej w każdym kraju zakamuflowanym wpływom komunistycznym aby przez to służyła interesom zagranicznej polityki rosyjskiej. Nie oczekuje się od Komitetów Wolnych Niemców aby odgrywały one poważniejszą rolę polityczną w Ameryce Łacińskiej, Anglii, Francji lub też w Stanach Zjednoczonych. Wpływy ich w innych krajach poza niemieckimi, mogą być tylko drugorzędne i ograniczone. Głównym motywem jest przygotowanie personelu do kierowania przyszłej działalności komunistów i "Fellow-travelers" wewnątrz pokonanych Niemiec. "Wolni Niemcy" starają przedstawić się jako związek wszystkich demokratycznych czynników niemieckich, podstawa do przyszłego pro-sowieckiego reżimu w Niemczech, gdy powrócą oni - niektórzy ze Wschodu, inni z Zachodu.

/Od czasu napisania tego artykułu, francuski Komitet Wolnych Niemców wydał odezwę do niemieckich żołnierzy, aby zwrócili swoją broń przeciw oficerom. Odezwę tę podpisał siostrzeniec zmarłego prezydenta marsz. von Hindenburg, który zrobił Hitlera Kanclerzem Niemiec. Florian Niebergall przedstawił alianckim władzom wojskowym listę 4.100 Niemców znajdujących się obecnie we Francji i Belgii, polecając ich jako cywilnych administratorów w pokonanych Niemczech./